

Анкілозавр – воротар

Анкілозавр Роб завжди мріяв бути швидким. Але його масивне тіло й важкий хвіст не дозволяли бігати, як інші динозаври.

— Хто взагалі вигадав, щоб хвости були такими величезними? — бурмотів він.

Роб тренувався, але це не допомагало. Його хвіст гунав об землю так сильно, що аж птахи злітали з дерев.

Одного дня друзі влаштували футбольний матч. Потрібні були воротарі.

— Роббе, а чому б тобі не стати у ворота? — запропонувала подруга.

— Але ж я не швидкий... — розгубився він.

— Зате ти міцний, як скеля!

Роб вагався. Він боявся підвести команду. Але після довгих роздумів усе ж погодився.

Матч був напруженим. Коли перший удар полетів у ворота, Роб виставив свій хвіст — і м'яч відскочив назад. Потім був ще один удар, і ще. Він стояв, мов стіна, відбиваючи м'ячі один за одним.

Рахунок зрівнявся і настав вирішальний момент. Усі затамували подих. Зірковий суперник прицілився і щосили вдарив. М'яч летів у самий кут воріт — туди, куди ніхто не дістає.

Але Роб не здавався. Він напружився, відштовхнувся лапами від землі і з усієї сили вдарив хвостом. М'яч полетів назад, перетнув усе поле, відлетів на половину суперника — і там гравці його команди доби́ли його у ворота.

Гучна тиша. А потім — вибух оплесків.

— Роббе, ти не просто воротар. Ти — чемпіон!

Він усміхнувся. Виявилося, що його хвіст — не проблема, а суперсила. Після матчу всі зібралися на галявині святкувати перемогу. Роб виглядав втомленим, наче всі сили покинули його. Друзі були схвильовані, та Роб зробив ковток улюбленої Моршинської «Карпатозаври» і після короткої паузи пожартував:

— То коли наступний матч?